

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Dernæst går forslaget, hvis vi holder os til radioerne, ud på, at det offentlige yder et tilskud på $\frac{2}{3}$ af driftsudgifterne pr. sendetime, dog maksimalt 300 kr. pr. time og et maksimum på 1.000 timer. Man forestiller sig altså en maksimalpris pr. time på 450 kr., og stat og kommune betaler hver sin tredjedel.

I lokalradio- og tv-udvalgets betænkning fra 1985, »Nærradio og Lokal-TV i Fremtiden«, findes der detaljerede oplysninger om lokalradioernes budgetterede driftsudgifter og sendetimer for 1985. Her vil man se, at radioernes driftsudgifter i gennemsnit ventes at blive ca. 320 kr. pr. time.

Man vil også kunne regne ud, at de radioer, der ville komme til at lukre på en ordning som den foreslåede, er de store radioer, dem med fastansatte lønnede medarbejdere. Beslutningsforslaget ligner altså et forslag om en støtteordning for de mere professionelle radioer. For de andre er der ikke meget at hente her, for $\frac{2}{3}$ af ingenting er immervæk kun ingenting.

Jeg nævner kun dette for at sætte et spørgsmålstejn ved udgiftsskønnet i beslutningsforslaget, som synes at være baseret på, at der udløses maksimal støtte til 100 radiostationer og 20 tv-stationer. Hermed være ikke sagt, at vi ikke meget hurtigt kan komme af med 100–125 mill. kr. om året, endda et højere beløb, hvis et forslag af denne karakter skulle gå igennem. Der kommer mange flere radioer end 100, og forslaget indeholder en tilskyndelse for dem til at placere sig med en sendetid og driftsudgifter, der giver dem ret til det højeste tilskud.

Hertil skal jeg kun føje, at hvad enten man kalder støtten kommunal eller statslig, er regeringen imod nye automatiske offentlige støtteordninger som den, der er foreslået her. Regningen vil i øvrigt ende på statens bord, idet man fra kommunal side vil kunne stille krav om, at den kommunale andel revideres via bloktilskud.

Tastesen (S):

Jeg vil starte med at sige til kulturministeren, at når forslaget kommer nu, er det netop, fordi det skal være et signal til regeringen om, at et flertal i Folketinget ønsker et bedre finansieringsgrundlag for nærradioer og lokal-tv. Vi går nemlig ud fra, at der vil være et flertal for forslagets hovedprincipper,

for Det Radikale Venstre har, så vidt jeg har forstået det, givet en klar melding om, at man er imod reklamefinansiering i de lokale medier.

Det er således vigtigt, at der findes et flertal, som giver regeringen besked på, hvordan den skal udarbejde sine forslag til ændring af loven om radio- og fjernsynsvirksomhed. Under alle forhold skal loven, som ministeren siger, til forhandling i denne folketings-samling. Hvis ikke det sker, er det ensbetydende med, at man drejer nøglen om for de lokale tv-stationer, fordi forsøgsordningen jo udløber 30. september 1987.

Jeg håber derfor, at et flertal i løbet af kort tid vil finde frem til et finansieringsgrundlag, der er fri for kommercielle interesser. Der er noget, der tyder på, at regeringen er ude på at fjerne det økonomiske grundlag for de lokale tv-stationer før tiden, og det vil i særlig grad ramme arbejderbevægelsen. Socialdemokratiet har ingen interesse i at bevare bingospil som et væsentligt finansieringsgrundlag for nærradio og lokal-tv. Men det cirkulære, justitsministeren har udsendt om ændrede regler for bortlodning fra 1. januar 1987, er i realiteten det samme som at standse alt offentligt bingospil i nærradio og lokal-tv.

Jeg må derfor spørge, om justitsministeren har talt med kulturministeren, som jo har ansvaret for mediepolitikken, før cirkulæret blev udsendt. Det mindste, man kan forlange af en regering, hvis den vil opføre sig anstændigt, er dog, at den afventer en beslutning om nye finansieringskilder for nærradio og lokal-tv, hvad enten det skal være reklamefinansiering, som regeringen ønsker det, eller det skal være offentlig finansiering, som Socialdemokratiet og forhåbentlig et flertal her i Folketinget ønsker det. Er vi kommet så langt, skal jeg gerne tilslutte mig en ajourføring af reglerne om bortlodning. Jeg mener ikke bingospil er nogen særlig lykkelig finansieringskilde i forbindelse med driften af nærradio og lokal-tv.

Der er også kommet det ind i det, at der er truffet en afgørelse af det centrale nævn om dagblades bestemmende indflydelse i forbindelse med den lov, vi har vedtaget her i Folketinget. Den beslutning, det centrale nævn har taget, er jeg stærkt i tvivl om virkelig har været lovgivernes mening. Jeg kan i hvert fald sige, at det ikke har været Social-